

ogsaa selv erkendte, at det var en syndig Mangel paa Tillid til Forsynets Naade, kunde hun ikke lade være med ved enhver Lejlighed at foreholde sine Børn den yderste Nøjsomhed i alt som en Pligt mod Gud og Mennesker. Hun kunde oprøres som over en Forbrydelse, naar hun hørte om Borgernes Levevis der i Byen, om deres Selskaber med mange Retter Mad og tre-fire Slags Vin, om Fruernes Silkekjoler og de unge Pigers Guldsmykker, — ja hun havde endogsaa ondt ved at tilgive sin egen Mand, naar det engang imellem hændte, at han kom hjem fra sin Spaseretur med en eller anden beskeden Gave, som han med et vist, tavst Galanteri henlagde foran hende paa Dynen, — et Par Roser i et Kræmmerhus, lidt fin Frugt eller en lille Krukke Ingefærsyltetøj for hendes Nattehoste. Vistnok blev hun baade glad og rørt for hans Opmærksomhed; men hun kunde dog aldrig lade være med at sige, mens hun ømt kyssede hans Hænder:

„Du skulde nu dog hellere have ladet være, du Gode.“

I dette Hjem opvoksede et Kuld kønne, lidt kirtelblege Børn, elleve i Tal, fem lysøjede Drengene og seks lysøjede Piger, der alle var let kendelige mellem Byens øvrige Ungdom, blandt andet paa Grund af nogle usædvanlige Halskraver, der gav Drengene et lidt pigeagtigt og de halvvoksne Piger et lidt mandfolkeagtigt Udseende. Drengene bar desuden deres brune Haar langt og lokket, saa det naaede dem næsten til Skuldrene, medens Pigebørnenes laa fast nedglattet over Hovedbunden og kun ved hver Tinding havde en lille, haard Fletning, der var lagt i en Bue foran Ørene.

Forholdet mellem Forældre og Børn som overhovedet Tonen i Hjemmet var gennemført patriarkalsk. Under de tarvelige, ja fattige Maaltider, som regelmæssig indlededes med en Bøn, sad Faderen for Enden af det lange, smalle Bord med sine fem Sønner ordnede efter Alder langs den ene Side og de fem Døtre i tilsvarende Rækkefølge langs den anden, medens den ældste Datter, den huslige Signe, i Moderens Forfald indtog Pladsen for den anden Bordende. Aldrig faldt det nogen af Børnene ind at tale uden at være adspurgt. Men Faderen talte ofte til dem, om deres Skoleundervisning, om deres Kammerater og deres Lektier og